

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

Thomas van Aquino vermist in Anciënasterre:

Thomas van Aquino blijkt springlevend.

Diverse getuigen melden aan de reporter van de Far Kingdomse Courant dat zij hem gezien hebben. Leden van de karavaan van het Vrijhandelaarsgilde hebben een grote groep avonturiers van een wisse dood gered uit de woestijn. De karavaan was op weg met handelswaar naar Slot Snibbestein, toen zij de groep op sterven na dood vond.

(Slot Snibbestein)

Later bleek dat onder de geredden, de heer van Aquino zich bevond. Echter na één keerkring bleek dat hij nergens meer vindbaar. Onbekend is, gezien het de vorige poging van woedende cliënte van de Aquino Bank om

hem te vermoorden (zie ook de Far Kingdomse Courant V12).

Of er een nieuwe aanslag op hem is gepleegd is bij het ter perse gaan van deze Courant onbekend. Wat echter vreemd is, is dat niemand hem Slot Snibbestein heeft zien verlaten, noch heeft men hem zien vertrekken met een karavaan van het Vrijhandelshuis. Ook mist men geen proviand of waterflessen, iets wat toch wel een vereiste is voor een reis door de woestijn, als Tomas van Aquino er stilletjes vandoor gegaan zou zijn.

De vader, ludwíg van Aquino, heeft inmiddels een grote beloning uitgelooft voor diegene die zijn zoon weer thuisbrengt. Onduidelijk is waar hij dat geld vandaan denkt te halen en/of de beloning ook wel daadwerkelijk uitgekeerd zal worden, daar de Aquino Bank onder het vergrootglas licht van het hoofd van de Algemene Far Kingdomse Bank: Pierre van der Hooge tot Caillaud welke het onderzoek leidt naar de fraude en er mogelijk grote (schade) claims van klanten zullen volgen.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

Verder nieuws uit Anciënasterre:

Onze verslaggever reisde toevallig mee met een karavaan van het Vrijhandelshuis alwaar deze onderweg een aantal avonturiers redden van een zeker akelige dood in de barre woestijn.

Zijn avontuur en belevenissen volgen hieronder.

Welkom in slot Snibbestein. Een slot als geen ander. Het kasteel heeft een hart en een ziel. Letterlijk. Ooit gebouwd door een welgestelde familie die er dus letterlijk hart en ziel in gestopt hebben om er een echt thuis van te maken zo ontdekte ik (de redacteur van de Courant (red.) in het archief.

De originele eigenaar, hoofd van het gezin, was een alchemist die wilde proberen om van het omliggende woestijnlandschap een oase te creëren. Dit is echter maar deels gelukt. Voordat hij een echte doorbraak had in zijn werk, sloeg het noodlot toe en overleed hij.

Zijn hart en ziel bleven echter achter in het huis.

Zijn gezin had al gauw niet meer de middelen om het huis te onderhouden en zij vertrokken uiteindelijk. Vele, vele duizenden cirkels later is het huis door erfenis in handen gekomen van de huidige bewoner Jurgen von Bresseur.

Het huis bleek echter gebouwd te zijn bovenop een oude fundering van een tempel van Hínidí. Onbekende krachten die daar sluimerden kregen grip op de ziel van, oorspronkelijke bewoner, de alchemist.

Dit werkt door op de huidige bewoner, een nazaat van de alchemist.

De heer des huizes ondervindt hier last van, al weet hij dat zelf niet.

De verdorven ziel van het huis maakt dat hij zich steeds meer bezig hield met het occulte.

Er ontstond op die manier een duister plan om de ondode ruïters op te roepen. Hij voerde het plan uit en de ruïters hebben hun fysieke vorm verkregen, en worden al aangetrokken door het huis maar wachten op het laatste deel van het ritueel, de roep van de man waarmee zij al hun krachten verkrijgen en uit kunnen storten over de enclaves.

Een van zijn bedienden, echter, kwam achter de plannen van de man.

Deze besloot hulp van buitenaf in te schakelen. Een groep witte Necromantiër kwam hem te hulp en samen bedachten ze een plan om de man te stoppen, en op zoek te gaan naar een oplossing.

De groep kreeg het voor elkaar om het hart te stelen, dat ze in een verborgen grot in de woestijn plaatsten, waar het zwaar bewaakt wordt. Een vloek werd uitgesproken over het huis en zijn bewoners, om tijd te creëren om een oplossing te bedenken voor het probleem. Zolang het hart niet terug in het huis is zal elke keerkring voor de bewoners en het huis dezelfde zijn. Elke keerkring begint dus weer zoals de keerkring ervoor.

Het toeval was dat de tijd dus die zo ontstond, begon op de keerkring voor het uitvoeren van zijn grote plan. In het huis zijn ze dus elke keerkring opnieuw bezig met de voorbereidingen van een groot feest, georganiseerd door de heer des huizes, waarbij hij de volgende keerkring de ondode-ruïters aan zou roepen en los zou laten over de Far Kingdoms.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

De bezeten heer des huizes, Jurgen von Bresseur, herkende in Woody zijn broer (Thomas).

In het huis hing een schilderij met de afbeelding van Woody (Thomas) met zijn vrouw. De Thomas op het schilderij is de broer van de heer des huizes.

Beide broers erfden samen het huis, maar de heer des huizes vermoordde zijn broer om alleen de erfenis op te strijken.

Opoe Ilonka herkende in Woody haar zoon (Thomas), niet wetende dat deze vermoord is.

Men ontdekte, via een grottenstelsel, een ondergrondse kamer.

Deze werd bewaakt door een skelet dat in de ene hand een hart en in de andere hand een steen had. Tevens bevond zich er een stenen Gargoyle.

Een eerste poging om het hart uit de handen van een versteende Gargoyle te krijgen mislukte jammerlijk.

Ondertussen ging Woody zich steeds meer profileren als ware hij Thomas, de verloren zoon van opoe en de heer des huizes.

Tijdens een hernieuwde poging, via een geheime gang in de slaapkamer van opoe Ilonka kwam men uit in een soort van web waarin een lamp lag.

Dit web, welke zichtbaar was voor eenieder, werd echter beschermt door een magisch duister van een behoorlijk hoog niveau.

Echter zodra men dichtbij het web kwam dan werd men gevangen door het magisch duister en zag men totaal niets meer men kon dus ook de terugweg niet meer vinden, terwijl diegene die verder weg stonden alles en iedereen konden zien.

Nadat men een vrijwilliger in het magisch duister hadden gestuurd en die de lamp had weten te bereiken bleek de lamp een soort van geest te bevatten, zeg maar een Jin. De wens van de avonturiers was dat het huis zijn hart weer terug zou krijgen. De Jin kon deze wens vervullen en vrijwel direct daarna vervielen alle bewoners tot stof en veranderde het eens zo mooie Slot Snibbestein in een vervallen ruïne. Echter op een of andere manier had de heer des huizes kans gezien om in die korte tijd zijn ritueel te complementeren.

Als gevolg hiervan verschenen niet veel later een aantal ondode-ruïters op hun ondode-paarden. Deze eisten dat Woody/Thomas naar voren zou treden. Toen dit niet vlug genoeg ging naar hun zin teleporteerden ze hem simpelweg. Met een snelle slag van het zwaard scheidde een van de ruïters Woody/Thomas zijn hoofd van zijn romp. Einde van Woody zou men denken, niets bleek echter minder waar.... Een onthoofd lichaam, welke sterk leek op die van Woody, viel uit hem. Het bleek het lichaam Thomas te zijn, welke daarna ook direct tot stof verging. Woody zelf had nog geen schrammetje.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

Aíama Mjule

De pest, eíndelíjk genezíng mogelijk?

Van onze correspondent ter plaatse het volgende wellicht Enclaveschokkend níeuws:

- Iemand díe een pestslachtoffer verzorgd, en zíjn hygiëne ín acht neemt, loopt slechts een gering rísico om de zíkete te kríjgen.
- Het regelmatig innemen van een het kruidenmengsel: Elíxír'd Anvers welke elke, zíchzelf respecterende kruidenmeester standaard ín zíjn assortíment zou moeten hebben, voorkomt besmettíng.
- Dírect bloedcontact, als je gekrabbd of gebeten wordt, of als de pus ín een wond terecht komt, geeft een zeer grote kans op besmettíng.
Zo lang de patiënt geen pestbuilen kríjgt, is de kans op besmetten zeer klein.

(Advertentie voor het elixer)

Onbekend is echter of het Elíxír'd Anvers ook daadwerkelijk besmettíng voorkomt of dat díit weer eens de zoveelste verzínsel is welke zíkeden hoop geeft en slechts de buidel van de betreffende heelmeeester ín kwestíe spekt.

Wat betreft de kansen op besmettíng daar hecht ik meer geloof aan.

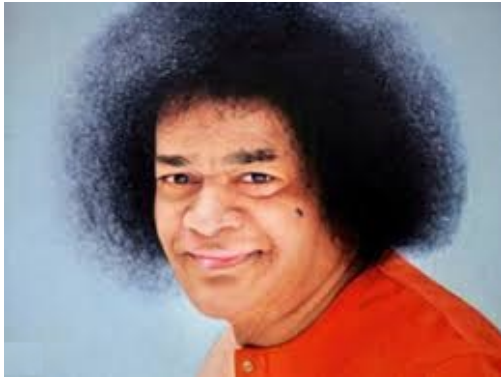
Deze verklaríngen zíjn zeer plausibel te noemen, en gelden voor meer zíketes. Díit houdt ín dat verzorgíng voor hen díe getroffen zíjn door de pest (ook wel de zwarte dood genoemd) weer een stuk veilíger is, míts men de hygiëne, zoals beschreven dan ook maar ín acht neemt.

Al met al bíedt het zeker reden tot hoop. Ik weet (bíjna) zeker dat de oplossing ín de kruidensfeer lígt.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

Trá Mhôn:

Saí Babba Shík:

(Saí Babba Shík)

Saí Babba Shík groeide op als kind van een Magiër en een eenvoudige arbeider en kende tot aan zijn pubertijd weinig problemen, niet meer als elk ander kind van zijn leeftijd.

Het gezin Shík woonde in Trá Mhôn waar zijn moeder les gaf aan 3^e jaars leerlingen op de Hoofdmagiërschool. Zijn vader had een baantje als schoonhouder van de parken.

Naast dit oersaaië werk vermaakte zijn vader stiekem vele kinderen met zijn "speciale en geheime" voorstellingen. Kinderen waren dol op hem en kwamen uit alle lagen van de bevolking speciaal naar het park om zijn voorstellingen te zien. Toch speelde hij het liefst voor de verschoppelingentjes, de zwervers en uitgestotenen. Je hoorde er als kind niet bij als je geen "lid" was van zijn club. Elke week had hij een nieuwe voorstelling met een nieuw thema. Ondanks het feit dat velen wisten dat het een illusie was waarnaar ze keken en ook zelf actief aan meededen vormde het een bron van vermaak en afleiding. Een welkome compensatie voor de strakke regels die voor het gewone volk golden.

De Raad van 5 was minder blij met zijn activiteiten en deed er alles aan hem te betrappen. De hoge status van zijn moeder bood gelukkig enige bescherming, maar duidelijk was wel dat de Raad het niet tolereerde. Dit was de reden dat alles in het diepste geheim moest gebeuren en vooral zonder daadwerkelijk betraft te worden. De Raad van 5 beschouwde hem en zijn voorstellingen als morele ondermijning en hersenspoeling van de jonge en tere kinderzielen. Hij was verderfelijk en misleidend, het zou kinderen aanzetten tot de gevaarlijke paden in de magie en zou het gezag van hun ouders en de Raad ondermijnen.

Ondanks dat hij nooit de plaats aankondigde waar hij zijn voorstelling zou geven, toch wist elk kind hem probleemloos te vinden. Volwassenen, en zij die nieuwsgierig waren en geen kwaad in zín hadden, zochten echter te vergeefs. Soms passeerden ze de voorstelling zonder het zelf te weten op slechts enkele meters. Dit tot grote hilariteit van de aanwezige kinderen. Saí Babba genoot altijd van de kunsten van zijn vader en keek stilletjes de kunst af. Toen hij oud en vaardig genoeg was, vormden ze een onafscheidelijk duo en waren ze het meest populaire stel in heel Trá Mhôn. Saí Babba was een gierige, enthousiaste leerling en het duurde niet lang of hij evenaarde zijn vader. Samen bedachten ze de meest waanzinnige illusies. De een nog enger, mooier en levensechter dan de ander. De tragische dood van zijn vader, een stomme nood-

Página 5

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

lottige misstap tijdens het hoogtepunt van een van zijn vaders trucs, was voor Sai Babba een nog belangrijker reden om zijn vaders levenswerk voort te zetten. Alles met het doel om die kinderen die het nodig hadden een steun en toeverlaat te bieden zodat zij weer plezier in hun leventje kregen. Vele van zijn toeschouwers waren dak- en/of thuisloos, of waren werkslaven in een van de vele ertsmijnen. Mijnen, waar magiërs hun focusstenen vandaan haalden. Negen van de tien kinderen waren verzwakt, gewond en gekrenkt. Dit bracht Sai Babba ertoe om zich met hart en ziel te storten op de genezingskunst. Uit wanhoop en frustratie omtrent de schrijnende situatie waarin vele kinderen zich bevonden richtte hij, net buiten de grens van Trá Mhòr in het naburige Anciënasterre, een gebouw als toevluchtsoort op. Van hieruit zette hij een wervingscampagne op welke voor het leeuwendeel bekostigd werd door de verkoop van oude opgeknapte spullen. Met dit kristal en de donaties die hij kreeg kocht hij kleding en regelde hij onderdak voor de kinderen.

Tevens onderwees hij iedereen dit het wilde in de kunst der genezing en leerde hen de 3 Z's. Die van zelfwaardigheid: jezelf leren respecteren en waarderen. Een van de grondgedachtes was dat je pas anderen kunt respecteren en waarderen als je jezelf kunt respecteren en waarderen. Zelfredzaamheid: jezelf kunnen redden in nagenoeg alle omstandigheden. Daarom werd men getraind in het gebruik van de staf en genezing. En tenslotte: zelfzorgzaamheid: jezelf verzorgen zowel uiterlijk als innerlijk, opdat lichaam en geest rein en jong blijven.

Een enkele keer lukte het hem om een kind vrij te kopen, die dan onmiddellijk liefdevol werd opgenomen in de als maar groeiende organisatie van vrijwilligers. Later groeide deze toevluchtsoorden uit tot Tempels. Deze werden bemand door vrijwilligers die zich volgelingen van Sai Babba noemden als eerbetoon aan hun "leraar"

Zijn onuitgesproken afkeer tegen onlevenden heeft Sai gekregen tijdens de Grote Oorlog. Niets is afschuwelijker dan te moeten vechten tegen vrienden die zij aan zij met je hebben gevochten voor de vrijheid van de Far Kingdoms, wetende dat ze dood zijn maar wiens lichaam is teruggeroepen om nogmaals te dienen in de strijd. Met ditmaal als grote verschil dat ze met alle kracht die ze krijgen tegen je vechten in plaats van met je. Zo stellen ze je voor de keus.. vluchten of vernietigen. Je moet hun lichaam ontheiligen, iets wat beslist geen gemakkelijke keus is, ook al weet je dat je slecht tegen een omhulsel vecht.

Cirkels na de dood van Sai Babba verzorgen honderden priesters en priesteressen in de gehele Far Kingdoms nog immer gratis en geheel belangeloos iedereen die in nood is of aanklopt aan hun deur. Men heeft steeds getracht de leer uit te dragen zoals Sai Babba die voor ogen had, naar zijn geest te handelen en te leven. Als eerbetoon krijgt iedere priester/priesteres bij zijn/haar inwijding de naam Babba als achternaam. Slechts een enkeling schopt het, ondanks cirkels lange training en toewijding tot Sai Babba.

De Tempel van Shik:

Deze tempel is minstens zo oud als die van Hiniði. Het grootste verschil tussen deze twee tempels is dat het geloof van Shik zeer zeker niet de angst oproept die Hiniði wel doet.

De Tempel is genoemd naar Sai Babba Shik en is destijds door hem opgericht als geheim toevluchtsoord voor kind slaven uit de ertsminen van Trá Mhôr.

Sinds de afschaffing van het gebruik van jonge kinderen als arbeiders door de Raad van S, doet de tempeldienst als opvangplek voor dak- en thuislozen.

Priesters en priesteressen van de Tempel van Shik zijn zeer vredelievend en hebben hun leven in dienst gesteld aan het helpen van behoevenden. Belangrijk detail hierbij is dat zij geen onderscheid maken tussen "goed" en "kwaad". Elk leven verdient het om hulp te krijgen, mits men dit zelf ook wil natuurlijk. Mocht de persoon in kwestie zelf niet in staat zijn, om wat voor reden dan ook, om hulp te vragen dan zullen zij spontaan hulp verlenen.

Deze onpartijdige houding heeft hen berucht, geliefd en gehaat gemaakt bij voor- en tegenstanders.

Zowel jongens als meisjes kunnen toetreden tot de orde van Shik. Vaak treden zij al toe op zeer jonge leeftijd, al dan niet aangemoedigd c.q. gestuurd door hun trotse ouders.

Zij worden vanaf het begin intensief getraind in het gebruik van de staf, doch deze dient uitsluitend ter zelfbescherming.

De geneeskunst in de breedste zin des woord heeft nagenoeg geen geheimen voor hen.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

Tevens leerde hem de 3 Z's. Die van zelfwaardigheid: jezelf leren respecteren en waarderen. Je kunt anderen pas respecteren en waarderen als je jezelf kunt respecteren en waarderen. Zelfredzaamheid: jezelf kunnen redden in nagenoeg alle omstandigheden. Daarom werd men getraind in het gebruik van de staf en genezing. En tenslotte: zelfzorgzaamheid: jezelf verzorgen, zowel uiterlijk als innerlijk. Opdat lichaam en geest rein en jong blijven.

Aan het eind van hun training kunnen ze de felbegeerde titel: Sai Babba, behalen.

Om deze titel te bemachtigen krijgen ze slechts één opdracht.

Deze laatste opdracht schijnt dusdanig zwaar te zijn dat slechts weinigen dit behalen en genoeg moeten nemen met de titel Babba. Over wat deze opdracht precies inhoudt of ingehouden heeft weigert men halsstarrig te spreken.

Doordat zij zich altijd afzijdig houden bij schermutselingen en gevechten worden ze zelden of nooit lastiggevallen. Het wordt hen toegestaan, na afloop, de gewonden van de strijdende partijen te verbinden dan wel te genezen en/of de doden te begraven dan wel te verbranden.

Ze weten dat als ze ooit in zouden grijpen dat hun, algemeen geaccepteerde, onpartijdigheid in het geding zou komen en ze hun werk nooit meer zoals voorheen zouden kunnen doen.

Onlevenden aan de andere kant, worden door hen te vuur en te zwaard bestreden.

In de wandelgangen wordt wel eens gefluisterd dat zij in staat zouden zijn om onlevenden, gedurende korte tijd, te controleren.

Er is in elk geval één geval bekend waarin een Sai Babba tijdens de oorlog met het leger van Heer Valkar een Hoge onlevende onder controle heeft weten te krijgen. Hierdoor konden vele dorpelingen vluchten naar veiligere oorden alvorens de Sai Babba zelf ten prooi viel aan de legerhorde van Heer Valkar en de zijnen. Getuigen verhalen dat zijn lichaam aan stukken is gescheurd en zijn hoofd als trofee is meegedragen door het leger. Door zijn zelfopoffering heeft hij minstens honderden levens gered.

Een andere grote kracht van deze orde ligt in de kunst van het misleiden, dat wil zeggen dat zij dingen anders (kunnen) laten lijken.

Door eeuwen heen hebben zij zich bekwaamd in deze vaardigheid, een speciale vorm van bewegen en magie.

De priesters en priesteressen van de orde van Shik zelf leven zeer sober, eenvoud is wat zij uitstralen. Zij bezitten slechts datgene dat nodig is om hun taak naar behoren te kunnen doen, niets meer en niets minder.

Al het overige schenken zij weg aan de behoeftigen.

Luxe is hen vreemd, het is niet verboden om bezittingen te hebben zolang zij deze voor het vallen van de nacht maar hebben weggegeven.

Kleding en hun staf uitgezonderd.

Mocht weggeven niet mogelijk zijn, dan werden de spullen simpelweg duidelijk zichtbaar achtergelaten.

Mocht een priester ooit voedsel of onderdak nodig hebben dan vraagt hij hier simpelweg om eventueel in ruil voor een (uitvoerbare en niet met hun geloof tegenstrijdige) eenvoudige wederdienst. Is of wil er niemand

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

hem/haar voorzien van voedsel/onderdak dan vast hij/zij simpel weg, slapen doet men desnoods in de vrije natuur.

De Tempelorde zelf heeft dan ook geen bezittingen, noch kristal.

Wat meteen het verschil duidelijk maakt met de Sagesse Orde.

Monniken van deze orde houden zich ook vaak afzijdig, doch in tegenstelling tot de priesters/priesteressen van Sai Babba grijpen zij wel eens in. Ook bezit hun orde wel kristal en/of bezittingen.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

Ergens in de woestijn.

Gezocht wegens oplichting en vermeend moord: de heer Latif.

Bovengenoemd heerschap gaat schuil onder diverse alïassen: Latif, Meester Alchemist Johan de Wit, Elías Ashmole, Roger Bacon en Carl Adolf von Carlowitz. Het is niet uitgesloten dat hij gebruik maakt van andere, ons thans nog onbekende, alïassen.

Deze man doet zich veelal voor als genezer en/of alchemist. Zijn slachtoffers zijn bij voorkeur, jong en van het vrouwelijk geslacht. Hij tracht zijn slachtoffers eerst te verleiden met een opleiding als genezeres of alchemist, alvorens avances te maken. Dit met als uiteindelijk doel te trouwen met het nietsvermoedende potentiële slachtoffer. Eenmaal getrouwd, dan begint de ellende voor het slachtoffer pas goed. Met mooie en verleidelijke praatjes troggeld hij grote sommen kristal af, vaak onder het mom van ziekte in de familie, zakenpartnerschap en/of grondaankopen voor een groot huis en/of eigen zakenimperium. Trapt het slachtoffer hier niet in dan verandert het heerschap vaak drastisch van tactiek: hij oefent druk uit op het slachtoffer onder het mom van terugbetaling van de opleiding die ze genoten had, hiervoor heeft hij hoge kosten moeten maken. Vaak gaat dit gepaard met fysiek geweld en intimidatie. Berichten van vrouwen en jonge meisjes die getild en/of mishandeld zijn door dit heerschap stromen inmiddels, bij de plaatselijke koddebeïers, in steeds groter wordende aantal binnen. Het vermoeden is dat dit nog maar het topje van de spreekwoordelijke ijsberg is.

Mocht u de verblijf of woonplaats weten van dit heerschap aarzel dan niet en verwiŧtig de plaatselijke autoriteit onmiddellijk. Voorkom dat nog meer onschuldige en onwetende vrouwen/jonge meisjes het slachtoffer worden van deze nietsontziende leugenaar en psychopaat. Benader dit heerschap vooral NIET!!!

Laatst bekende signalement van dit heerschap:

- Stevig postuur met een beginnend buikje.
- Brildragend.
- Donkerbruin tot zwart haar.
- Stinkstok rokend.
- Looft veelal met een staf.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

DE DAKLOZENKRANT

Bedeavaart bedreigt oude bron

Het enorme aantal bedevaartgangers vormt een ernstige bedreiging voor een eeuwenoude bron die naar men zegt geneeskrachtig water bevat. Het gaat om St. Willibrodus Bron.

De bron ligt aan een oud pelgrims pad verscholen in de bossen van Morget.

(De bron)

Volgens ambitieuze plannen wordt het hele gebied opnieuw ingericht, met als hoofdonderdeel een nieuwe paden rondom het gebied. De bron kan wel blijven, maar wordt vrijwel onbereikbaar voor de vele bedevaartgangers die uit alle Enclaves naar Morget toe komen.

Mensen komen vanuit geheel de Far Kingdoms naar de bron om er een flesje geneeskrachtig water te tappen.

Dat schijnt vooral goed te werken tegen Alzheimer, mits de patiënt op de weg naar huis met niemand spreekt.

Na drie maanden zouden de hersenen dan weer de geheugencellen weer beschikken over alle herinneringen van vroeger.

De geneeskrachtige kracht van de bron wordt door vele onafhankelijke wetenschappers en onderzoekers onderschreven. Maar wat nu precies het geheim van het water is, kan echter niemand verklaren.

Ook de locatie van de bron is onbekend, toch weten vele bedevaartgangers deze schijnbaar moeiteloos te vinden. De theorie gaat dat wie het niet nodig heeft, kan de bron ook niet vinden. Wie echter in nood is, zal het pad moeiteloos kunnen vinden.

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

Geestelijke beleeft bizar avontuur.

Een geestelijke in het Wamsterdam heeft naar nu bekend geworden eind vorige cirkel een zeer bizar avontuur beleefd. De man werd in zijn huis beroofd en door de dader meegenomen naar een onbekende plek ergens in het havengebied. Daar bond hij de geestelijke 's nachts vast tussen aan het bed.

Meer bronnen bevestigen gisteren het verhaal dat de geestelijk vader in ieder geval één wolf over zich heen heeft zien lopen. De wolf zou het touw waarmee de man was vastgebonden, kapot hebben gebeten. Nadat hij in de vroege ochtend door voorbijgangers was ontdekt, is de geestelijke vader licht gewond overgebracht naar de plaatselijke scheepschirurgijn. Op aanwijzingen van het slachtoffer is de dader in het Rondeel "Het laatste kwartier" van Madame du Pompidoure aangehouden.

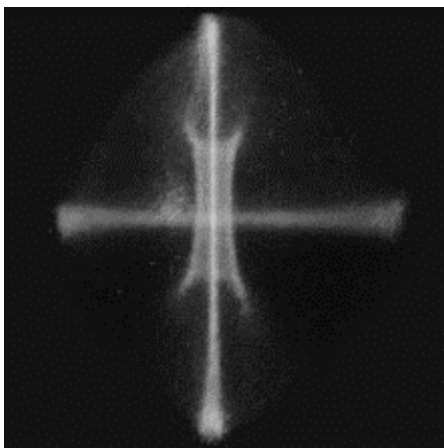
De dader, de zwerper M.S zonder vaste woon of verblijfplaats, verklaarde tegenover de plaatselijke Koddabeier dat hij tot zijn daad was gekomen door de tientallen keerkringen lange "terreur" van de geestelijke. Het was bidden of geen eten volgens M.

De plaatselijke Koddabeier onderzoekt of er een verband bestaat tussen de opstand onder de zwerpers van enige eclipsen geleden bij het gaarkeukens. Volgens hooggeplaatste personen binnen de gaarkeukens brigade zou men tot een overeenkomst gekomen zijn met de zwerpers.

Of de betrokken geestelijk vader hiervan ook op de hoogte was is niet bekend. Tevens is een op de plek waar de geestelijke vastgebonden was een vreemd symbool gevonden.

De betrokken geestelijke ontkent ook maar iets met het symbool te maken te hebben, hij heeft geen enkel idee waar het symbool vandaan komt noch wat het betekent.

De redactie van de Daklozenkrant en/of de Far Kingdomse Courant houdt zich aanbevolen voor eenieder die ons enige informatie kan verschaffen omtrent het symbool.

(Onbekend symbool)

Terras Malis Salvatus sum

**Voor al uw begrafenissen, Familie Salvatore.
Een ongekend werelds begrip.
Neem contact op met Don il Calmo voor een vrijblijvende afspraak.
Huisbezoek, ook 's avonds mogelijk.**

De Far Kingdomse Courant, 13e editie

In plaats van een recept om te koken, ditmaal een ander soort recept en wel van de scheepschirurgijn.

